

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Duo Tractatus

Moneta, Giampietro

Marburg, 1628

IV. An causa Decimarum sit executiva, hoc est, an possit incipi à præcepto, deturque appellatio, necne.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63048](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63048)

51 QUINTA CONCLUSIO. Contra † advocatos, & alios detinentes & impediētes, ne decimæ solvantur, similiter procedi potest summarie; ita Marant. d. num. 174. Card. d. clem. n. 23. post Laud. licet Imol. n. 8.

52 pro contraria sententia illum citet, cui † ipse adhæret, ex eo, quod tunc non agatur immediate ad decimas, sed ad interesse ratione decimarum, quod etiam sequitur Capra, ubi sup. n. 20.

53 SEXTA CONCLUSIO. Si quæstio sit † cum aliquo Priore rurali, qui excolebat aliquas possessiones sui prioratus sitas in alterius parochia, & retinet earum decimas, quia inquit esse de dote ecclesiæ, juxta cap. novum genus, de decim. secundum unum intellectum, quem tamen nos alibi reprobavimus, vel quia sunt novalia propriis manibus culta, juxta c. ex parte, si. 1. de decim. & Rector petat eas decimas, tunc causa est summaria, ut post Guil. Laud. d. clem. dispendiosam, not. Imol. nu. 8. Card. nu. 24. Capra num. 20. quoniam contra hujusmodi religiosos est jus cōmune, c. 2. §. ceterū, de decim. in 6. Secus vero inquit Card. post Laud. loco cit. si talis Prior intervertendo possessionem dicat ad se jus percipiendi pertinere ex privilegio, vel præscriptione, in quo tamen † contrarium, & verius tenet Imol. & Capra loc. cit.

De decima Papali, aliisque casibus specialibus videre poteris apud Doct. cit. aliquid nos inf. cap. 9. q. ult. in fin. Quid vero importet † causa summaria, & de modo in ea procedendi recurre ad clem. sape, cum ibi not. maxime per Natt. de verb. signif.

QUÆRO QUARTO, An causa decimarum sit executiva, hoc est, An possit incipi à præcepto, de iurq; appellatio, necne.

PRIMA CONCLUSIO. In materia decimarum, si 56 Rector † agat contra subditum ad decimas non solutas, incipi potest à præcepto cum monitione subcommunicationis pœna, ut intra tot dies solvisse debeat tantam summam decimarum Rectori; ita gloss. d. clem. dispendiosam, in vers. præmoniti, & post Laud. tenet

tenet Card. *ibidem* nu. 27. Imol. *num.* 10. Anchar. *num.* 4. Capr. *num.* 22. ubi etiam tradunt formam. Idem etiam de decimis in futurum solvendis, tradunt iidem Doct. *locis citatis*; & hoc est quod voluit Rebuf. *d. tract. de decim. q. fin. num.* 23. dum ait in materia decimarum incipi posse à præcepto, *per c. pervenit, de decim.* quod idem tenet Collect. *in c. pastoralis, in fin. eodem.* Quomodo vero excommunicatio possit ferri, vel fulminari pro decimis, fufius explicabo *q. seq.*

SECUNDA CONCLUSIO. Contra pertinaces in solutione decimarum † invocari potest brachium se- 57
culare; *ita gl. d. clem. in verb. coërceri. per c. postulasti, de homic. quam ibi sequitur inter ceteros Imol. n. 12. Rebuf. d. q. ult. n. 18.*

TERTIA CONCLUSIO. Subditi cogendi sunt ad solvendas decimas † appellatione remota; *tex. in c. ex 58
multiplici, & c. tua nobis, ubi Abb. num. 8. & ceteri, de decim. & not. gloss. d. clem. dispendiosam, in verb. coerceri, & Rebuf. d. q. ult. nu. 21. Trivis. decis. Venet. 29. num. 16. ubi inter ceteros Imol. nu. 12. Marant. in specul. aur. par. 6. tit. de appell. num. 304. post Specul. tit. de appell. §. in quibus, vers. 4. Marchesan. in tractat. commiss. seu rescript. c. 4. nu. 15. & 25. par. 2. ubi etiam dicit, commissionem appellationis in causa decimarum detur cum clausula, sine retardatione. Sed quoniam gloss. d. c. tua nobis, in verb. tributa, Tiraq. in tract. de priv. pie caus. 153. privileg. & alii dixerunt, appellationem admitti in causa decimarum: Ideo distinguendum est cum Abb. d. c. tua nobis, num. 9. & aliis Doctoribus, quod aut laicus solum allegat præscriptionem, vel cōsuetudinem, & non admittitur appellatio, & sic procedunt jura allegata; aut † allegat privilegium Papæ, vel compositi- 59
tionem legitimam, & admittitur, sicque procedere potest dictum gloss. & sequacium. Ratio † diversitatis 60
non illa est, quam affert Abb. loco cit. quia contra jus divinum non admittitur præscriptio, aut consuetudo, secus autem fit in privilegio & compositione; Nam ut admittamus compositionem ab aliquo fieri posse,*

Q. S.

etiam

etiam de iis quæ sibi debentur de jure divino, certe neque privilegium valet contra jus divinum, ut supra c. 5. concl. 2. demonstravimus, neque decimæ omnino de jure divino sunt, ut sæpius in hoc tractatu ostendimus; sed illa ratio esse potest, quia favorabilius est privilegium, & compositio, & facilius probari possunt, quam præscriptio, vel consuetudo.

QUARTA CONCLUSIO. Debitor decimarum non potest ꝑ prætextu ejus, quod sibi debetur, decimas denegare, cum in futuris decimis non admittatur compensatio, ut post gl. in c. decima, 16. q. 1. & alios late tradit Rebus. d. tract. q. ult. num. 19. Imo neque ꝑ propter sterilitatem, ut fuse ostendit idem numer. 22. & Vivi. in communi opin. 153. ver. consuetudo non solvendi.

QUÆRO QUINTO, Quibus pœnis afficiantur non solventes decimas?

Omissis aliis pœnis, & incommodis, quibus afficiuntur ꝑ non solventes decimas, de quibus per Host. in summa, tit. de decim. Doct. in c. fin. de decim. in 6. elem. c. 1. & c. revertimini, 16. q. 1. & toto tit. ex eodem. Rebus. d. tract. q. ult. & Andr. Hisp. d. tract. reg. decimarum, q. 2. & 9. Anast. Germon. in jam sæpius alleg. tract. de sacro. immunit. c. 19. num. 100. & 101. & Petrus Greg. Tholos. in prælud. optimi Juriscons. probig. magist. libr. 2. cap. 25. ego contentus ero duabus pœnis canonicis excommunicatione nimirum, & privatione ecclesiasticæ sepulturæ, de quibus aliquot constituam conclusiones.

PRIMA CONCLUSIO. Non solvens decimas, cum teneatur, excommunicari ꝑ potest, ac debet; tex. in c. omnes decimæ, 16. q. 7. c. statuimus, 16. q. 1. c. pervenit, c. ad har, c. ex parte, ib. 2. c. in aliquibus, & c. cum non sit, de decim. clem. dispendiosam, de jud. & novissime in Concil. Trident. sess. 25. c. 12. de refor. in quibus omnibus iuribus cum pœna excommunicationis solum comminatum sit, neque alibi reperiatuꝑ ipso jure proposita, dicendum ꝑ necessario est, non solventes decimas non esse ipso jure excommunicatos, quicquid dicere voluerit

Rebus.